

There are no translations available.

Ο Γιώργος Μπαρτζώκας αναδείχθηκε ο "προπονητής της χρονιάς" του ελληνικού πρωταθλήματος για τη σεζόν 2009-2010. Στη ψηφοφορία, στην οποία συμμετείχαν 39 εκπρόσωποι των ΜΜΕ απ' όλη την Ελλάδα, συγκέντρωσε 80 ψήφους. Ο κόουτς του Αμαρουσίου άφησε στη δεύτερη θέση, με 67 ψήφους, τον Ζέλμιρ Ομπράντοβιτς του Παναθηναϊκού, ενώ την τριάδα συμπλήρωσε ο Γιάννης Σφαιρόπουλος του Κολοσσού Ρόδου, με 60 ψήφους.

Τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας:

Γιώργος Μπαρτζώκας (Μαρούσι) 80

Ζέλμιρ Ομπράντοβιτς (Παναθηναϊκός) 67

Γιάννης Σφαιρόπουλος (Κολοσσός Ρ.) 60

Ηλίας Ζούρος (Πανελλήνιος) 17

Μηνάς Γκέκος (ΑΕΚ) 3

Ντέιβιντ Μπλατ (Άρης) 3

Σούλης Μαρκόπουλος (ΠΑΟΚ) 2

Θανάσης Σκουρτόπουλος (Περιστερί) 2

Σχεδόν είκοσι χρόνια βρίσκεται στην προπονητική ο Γιώργος Μπαρτζώκας, ο οποίος είδε πολύ νερό να κυλάει στο αυλάκι προτού φθάσει στη μεγαλύτερη -προσωπική- διάκριση της καριέρας του, με την ανάδειξή του σε Κορυφαίου Προπονητή του Πρωταθλήματος Μπάσκετ ΟΠΑΠ 2009-2010. Γέννημα θρέμμα του Αμαρουσίου, η επιστροφή στο σπίτι συνδυάστηκε από ανεπανάληπτες στιγμές σε Ελλάδα και Ευρώπη. «Είναι πολύ τιμητική η διάκριση αυτή, σας ευχαριστώ πάρα πολύ όλους. Ωστόσο, θα ήθελα να τονίσω πως το βραβείο αυτό δεν έχει να κάνει με πρόσωπα, αλλά αντιπροσωπεύει τη δουλειά που έγινε φέτος στο Μαρούσι. Θα ήθελα να μοιραστώ αυτόν τον τίτλο με τους συνεργάτες μου, να τον χωρίσουμε σε ισόποσα κομμάτια και να πάρουμε όλοι από ένα. Στην πραγματικότητα, το βραβείο αυτό δεν θα έπρεπε να λέγεται για τον κορυφαίο προπονητή, αλλά για την καλύτερη δουλειά. Αντανακλά το έργο όλων όσοι βρίσκονται στην ομάδα και για αυτό θα ήθελα να το αφιερώσω και στους Νίκο Λινάρδο και Σωτήρη Μανωλόπουλο».

Ο Γιώργος Μπαρτζώκας γεννήθηκε στις 11 Ιουνίου του 1966 και ως παίκτης αγωνίστηκε μόνο στο Μαρούσι, διατελώντας επί σειρά ετών πρώτος σκόρερ και, φυσικά αρχηγός. Σταμάτησε πρόωρα την καριέρα του το 1992 εξαιτίας σοβαρών τραυματισμών στα γόνατα (δύο χιαστούς) και αφοσιώθηκε στην προπονητή. Από 22 ετών είχε ήδη ξεκινήσει να προπονεί ομάδες της ΕΣΚΑ (Πεύκη, Κηφισιά, Βριλήσσια), με τις οποίες μάλιστα πανηγύρισε πολλές ανόδους. Το 2003 εντάχθηκε στο προπονητικό τιμ του Αμαρουσίου, υπό τον Παναγιώτη Γιαννάκη, και εργάστηκε ως συνεργάτης του μέχρι το 2006, συμμετέχοντας στις επιτυχίες της συμμετοχής στους τελικούς του πρωταθλήματος (2004), της FEL (2004) και του Κυπέλλου Ελλάδας (2006). Από το 2006 μέχρι το 2009 βρέθηκε στο τιμόνι της Ολύμπιας Λάρισας ως πρώτος προπονητής, οδηγώντας την στις μεγαλύτερες επιτυχίες της ιστορίας της.

Φέτος, στο Μαρούσι, έζησε ιστορικές στιγμές. Η ομάδα κατέκτησε για δεύτερη συνεχόμενη φορά την 3η θέση στο πρωτάθλημα κι έφτασε μέχρι τους «16» της Ευρωλίγκα, στην πρώτη της συμμετοχή στην κορυφαία διασυλλογική διοργάνωση της γηραιάς ηπείρου. «Ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, σίγουρα όμως οι αγωνιστικές στιγμές που ζήσαμε ήταν πολύ έντονες. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε μέχρι πού θα φθάσουμε. Αρχίσαμε να στελεχώνουμε την ομάδα και στο μυαλό μας είχαμε μόνο να αρχίσουμε άμεσα σκληρή δουλειά. Αγωνιστικά, βάσει του υλικού, πίστευα πως θα μπορούσαμε να πάμε ψηλά, δεν μπορούσα να γνωρίζω όμως πόσο μακριά θα φτάσουμε τελικά. Ο συνδυασμός των διπλών αγώνων, σε Ελλάδα και Ευρώπη, ήταν δύσκολος και οι επιτυχημένες εμφανίσεις μας και στις δύο διοργανώσεις δεν είναι κάτι που μπορείς να επαναλάβεις με ευκολία. Τη φετινή χρονιά θα τη θυμόμαστε για πολύ καιρό».

Ποιο ήταν το... μυστικό επιτυχίας του φετινού Αμαρουσίου, που παρά τα πολλά προβλήματα τραυματισμών που το ταλαιπώρησαν καθ' όλη τη διάρκεια της σεζόν, αλλά και τις συνεχόμενες υποχρεώσεις εντός κι εκτός συνόρων, έφτασε τόσο ψηλά; Ο Γιώργος Μπαρτζώκας απαντά: «Η ατμόσφαιρα που επικρατούσε εντός της ομάδας και η ποιότητα του χαρακτήρα των παιδιών. Από εκεί και πέρα, είχαμε ταλέντο και δυνατότητες ως ομάδα, αλλά αυτά μπορεί να τα έχεις και να μη φτάσεις στην επιτυχία. Γι' αυτό εστιάζω στον χαρακτήρα».

Αν και επαγγελματίας προπονητής, ως άνθρωπος δεν μπορεί να μη σκέφτεται και συναισθηματικά. Προτεραιότητά του για τη συνέχιση της καριέρας του φυσικά και παραμένει το Μαρούσι, αν και ακόμα είναι πολύ νωρίς για να πει το οτιδήποτε: «Θα πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσει το τοπίο στην ομάδα. Δεν θα μπορούσε το Μαρούσι να μην είναι προτεραιότητά μου, δεν ήρθα πέρυσι στην ομάδα για έναν χρόνο ούτε για να τη χρησιμοποιήσω σαν σκαλοπάτι για τη συνέχεια. Εμείς αυτά που έπρεπε να κάνουμε, τα κάναμε. Τώρα, θα πρέπει και οι άλλοι να κάνουν αυτά που άπτονται στον τομέα ευθυνών τους. Δεν είναι δική μας δουλειά, είναι δική τους και θα πρέπει να πράξουν ανάλογα».